

Vort gamle Land har været større, men gennem Aarhundreder var det blevet mindre, og efter Ulykken i 1864 var det blevet saa lille, at mange den Gang mente, at det kunde have ondt ved at føre sin selvstændige Tilværelse videre. Men det er lykkedes. De holdt Landet oppe, og De holdt ogsaa Haabet ved lige. De haabede ogsaa altid paa, at den Tid skulde komme, da Danmark blev større igen og vi skulde vende hjem. Nu er Dagen der, og vi staar her i Danmarks Landsting. Det er hellig Jord, vi staar paa. Her paa Slotsholmen byggede fra først af Danmarks største Søn, Biskop Absalon, og efter ham har Danmarks Konger haft til Huse her, og Rigets bedste Mænd har staaet dem bi. Her paa Slotsholmen er der tænkt paa Danmark og arbejdet for Danmark i Aarhundreder. Nu staar vi paa den Plads, hvor Fædrene stod, og vi føler, at vi staar der med den samme gode Ret som de andre herovre fra, thi vi er lige saa danske som de og de lige saa danske som vi.

Naar vi nu træder ind i Arbejdet herhjemme, da vil jeg haabe, at det maa lykkes os at arbejde for det hele Land og det hele Folk, at vi maa føle os som eet Folk, Fynbo, Jyde og Sjællandsfar, og ingen tænke særlig eller alene paa sit, men alle paa det hele, at Danmark maa trives vel ved vort Arbejde, maa blive stærkt og lykkeligt. Den Fornedrelsens Tid, vi har levet, er nu forbi, det har vendt sig, Danmark bliver atter større.

Saa vil vi da haabe, at Danmark maa have en god og lykkelig Fremtid for sig, saa at ogsaa de ulykkelige Landsmænd, som ikke kom med hjem til Danmark denne Gang, kan føle Glæde og fatte Mod ved at se hjem til et dygtigt og stærkt Danmark. Det er det bedste, vi kan gøre for de Landsmænd, der ikke havde den Lykke at komme med hjem: at vi bygger saadan her, at de faar Tillid til det, og at vi hævder vor Plads blandt Nationerne.

Ja, Gud give os da Lykke til at lægge Kræfterne i, saa det kan kendes, at vi arbejder som danske Mænd her paa den gamle Grund, hvor Fædrene arbejdede for Danmark før os.

Idet jeg slutter, vil jeg bede om, at vi alle forenes i et Leve for vort gamle Fædreland Danmark. Gamle Danmark leve! (Hurraraab).

Ogsaa denne sidste Udtalelse paahørte Medlemmerne staaende.

Aldersformanden (Bojsen): Dagsordenen for næste Møde, der afholdes i Morgen Kl. 1¹/₂, er:

- 1) *Eneste Behandling af Indstilling fra Udvalget for Valgs Prøvelse.*
- 2) *Valg af Formand.*
- 3) *Valg af 2 Næstformænd.*
- 4) *Valg af 4 Sekretærer.*

Mødet hævet Kl. 2⁴⁵.

2det Møde.

Onsdag den 6. Oktober Kl. 1¹/₂.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Eneste Behandling af Indstilling fra Udvalget for Valgs Prøvelse.

Aldersformanden (Bojsen): Udvalgets Ordfører har Ordet.

Bülow: Det nedsatte Udvalg har vist mig den Ære at vælge mig til Ordfører. Udvalget har fra Indenrigsministeriet modtaget Udskrifter af Valgprotokollen for samtlige Valgkredse og kan indstille samtlige Valg til det høje Tings Godkendelse. Der er til Udvalget i Dag fremkommet følgende Skrivelse, som jeg vil tillade mig at oplæse, for at den kan staa i Rigsdagstidenden.

„Terslev, den 5. Oktober 1920.

Klage.

Undertegnede Gdr. Hans Christensen modtog den 16. September en saalydende Skrivelse: